

poprzedni nr K-763/1872

M103
wb

Jonni

Warszawa

ZWZ-AK "AK"

†† 15.07.2012

Billewicz Zofia

zam. Jusewicz

ps. "Zuzja"

K-763/1872 Pom.

SPIS ZAWARTOŚCI
TECZKI

.....Billewica...Łódź.....

J: K-763/1872 Jan.....

Toruni- Warszawa.....

GWZ-AK „AK”

I./1. Relacja k. 3 s. 1-3

I./2. Dokumenty (sensu stricto) dotyczące relatora k. 16 s. 1-17

I./3. Inne materiały dokumentacyjne dotyczące relatora —

II. Materiały uzupełniające relację k. 2 s. 1-2

III./1. Materiały dotyczące rodziny relatora —

III./2. Materiały dotyczące ogólnie okresu sprzed 1939 r. —

III./3. Materiały dotyczące ogólnie okresu okupacji (1939-1945) —

III./4. Materiały dotyczące ogólnie okresu po 1945 —

III./5. Inne ...

IV. Korespondencja

1) ...bieszcz. k. 1 s. 1

V. Nazwiskowe karty informacyjne k. 14

VI. Fotografie dział ikonografii

1/1. Relacja - Billewicz Zofia.

1. Relacja Zofii Billewicz spisane
26.11.2001r., mpis oryg. k. 2 s. 1-2
2. Kserokopia zdjęcia wykonanego w
wizium w Tommie przy ul. Piłsudskiego
dn. 15.05.1946r. z podpisami wiziumów
celi nr 16. k. 1 s. 3

R e l a c j a

Zofii Billewicz z męża Jusewicz

Zofia Billewicz - urodziłam się 8 I 1922r w Grudziądzu , mój Ojciec Władysław oficer W P , matka z d. Koczorowska .

Byłam żołnierzem A K w insp. Toruń , uczestnikiem Powstania Warszawskiego / sanitariuszka /.

Wykształcenie podstawowe , 4 lata Gimnazjum i 1 rok Liceum ukończyłam w Toruniu na ul. Siemkiewicza .

Maturę zdałam w czerwcu 1941r w Państwowym Liceum i Gimnazjum im. Klementyny Hoffmanowej w Warszawie.

W maju 1940 r. zostałam wysiedlona z Torunia do Hrubieszowa przez Niemców. Po przesiedleniu do GG zamieszkałam u rodziny w Warszawie na ul. Al. Jerozolimskie nr 18.

Następnie mieszkałam na pokoju na ul. Dymińskiej i Mochnackiego 4, /~~era~~z na Ochocie / do wybuchu Powstania Warszawskiego .

W czasie trwania powstania zostałam przez Niemców wysiedlona i z transportu kolejowego na trasie Wa-wa - Pruszków uciekłam.

Po ucieczce krótko mieszkałam w Radziłowie. Po skontaktowaniu się i odnalezieniu matki w Milanówku zamieszkałam tam i pracowałam w szpitalu jako sanitariuszka .

Do Torunia przyjechałam w lutym 1945 r. po wyzwoleniu go przez Armię Czerwoną.

Zaraz po przybyciu podjęłam pracę w Urzędzie Miejskim w Wydziale Wojskowym , którego kierownikiem był Sylwan Stankiewicz. Po kilku tygodniach przy protekcji Lecha Stankiewicza podjęłam pracę w Fabryce Szydów i Stępli na ul. Mostowej w Toruniu. Pracowałam tam do chwili aresztowania /27 X 1945 r./ . Aresztowano mnie za przygotowywanie matryc konspiracyjnej gazetki "Głos Prawdy" .

Po aresztowaniu byłam więziona na ul. Wały Gen. Sikorskiego / do rozprawy sądowej 22 VI 1946 r/ następnie w toruńskim Okręglaku, a od lipca 1946 r przebywałam w więzieniu w Fordonie. Otrzymałam wyrok 2 lata więzienia. W grudniu 1946 r zostałam zwolniona z więzienia .

[Handwritten signature]

--

W 1947 r wyszłam za mąż ~~za~~ Kazimierza Jusewicza - oficera rezerwy z którym miałam dwoje dzieci , Krzysztofa ur. 1948 r / obecnie mieszka w Warszawie jest inż. poligrafii / - i córkę Ewę ur. 1950r obecnie mieszka w Holandii jest muzykiem i tłumaczem .

Po wyjściu za mąż razem z mężem wyjechaliśmy do Szczecina gdzie ja studiowałam na Akademii Handlowej przez jeden rok a mąż ukończył studia .

W 1950r powróciłam do Torunia i 10 X 1968r podjęłam pracę w Zespole Szkół Samochodowych na ul. św. Józefa na stanowisku księgowej , gdzie pracowałam do przejścia na emeryturę w 1982 r. >

Obecnie mieszkam w Toruniu na ul. Rybaki 38 r.

Potwierdzam zgodność z faktami

Spisał w FAPA

Michał Ojczyk

[Signature]
.....

Zofia Jusewicz
.....

Zofia Jusewicz zd. Billewicz

Młotej Solerizantce
 Paniu Łosi
 towarzysze walki i
 niedoli, najserdeczniej-
 sze życzenia
 i życzliwość
 od celi nr. 16.

Toruń, d. 15. V. 1946 r.

P. Galuski — Dwojterak Jagiński
 Wisniewski Karol — Kiciński
 Hlewardowski — Zbigniew Wojtowicz
 Kosior Stanisław — Rajpowl Zohista
 Pióto Japreczy

1/2. Dokumenty Billewicz Zofii

1. Świadcstwo dojrzałości Siememu Ogólnom-
kształcającemu w Warszawie z 6.08.1945,
kserokop. k. 1 s. 1
2. Książeczka legitymacyjna Akademii
Handlowej w Poznaniu Oddz. w
Szczecinie - l. 1522, kserokop. niektórych
stron k. 2 s. 2-3
3. Umowa z 10.10.1968 - zatrudnienie
w Tech. Samochodowym w Toruniu,
kserokop. k. 1 s. 4-5
4. Pismo Prokuratora Generalnego do
Sądu Najwyższego, Izby Karnej w
Warszawie z 22.10.1990 - dot. rewizji
medwysajmej od wyroku w SR w
Bydgoszczy z 22.06.1946, kserokop. k. 12 s. 6-17

Państwowe Liceum i Gimnazjum
im. Kł. Hoffmannowej
w Warszawie.

ŚWIADECTWO DOJRZAŁOŚCI
LICEUM OGÓLNOKSZTAŁCĄCEGO

Billewicz Lofia.

(nazwisko i imię)

urodzona dnia *8 stycznia* 19*22* r.
w *Grodziądru*, powiatu *-*,
otrzymuje świadectwo dojrzałości liceum ogólnokształcącego, wydział *humanistyczny*
na zasadzie uznanego przez Komisję Weryfikacyjną
przy K. O. S. *Warszawskiej*
zaświadczenia, stwierdzającego ukończenie nauki i zdanie
egzaminu w okresie tajnego nauczania (w 19*41* r.)
z wynikiem ogólnym *poziomym*.

Świadectwo niniejsze uprawnia do studiów w szkołach wyższych w myśl art. 52 ustawy z dnia 11 marca 1932 r., o ustroju szkolnictwa (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 389) oraz rozporządzeń, wydanych w związku z wykonaniem tego artykułu ustawy.

Warszawa, dnia *6 sierpnia* 19*45* r.

Nr *964*

PRZEWODNICZĄCY
PAŃSTWOWEJ KOMISJI WERYFIKACYJNEJ

[Signature]

CZŁONKOWIE
PAŃSTWOWEJ KOMISJI WERYFIKACYJNEJ

[Signature]

[Signature]

AKADEMIA HANDLOWA
W POZNANIU

Oddział w Szczecinie

L.: 1522

Książeczka legitymacyjna

Imię i nazwisko Lolia Jusiewicz

rodem z Grodziska

Immatrykulowan e/ps sluchacz zwyczajny

data 13. 1. 19 48

s własnoręczny studenta (ki)
Jusiewicz Lolia

Zastępca
Rektora
[Signature]

Drukarnia Uniwersytetu Poznańskiego

AKADEMIA HANDLOWA

W. POZNANIU

1522

Nazwisko i imię

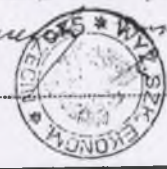
Jusewicz Lolia

nr studiów

Rok akademicki 19 1

Trymestr 3

Nazwisko wykładowego	Tytuł wykładu (ćwiczeń lub semin.)	Liczba godzin	Poświadczenie Sekretariatu o dokonanych opłatach	Potwierdzenie zgłoszenia się studenta (ki)	Poświadczenie Profesora egzaminu, seminaria, ćwiczenia i t. p.	Uwagi i potwierdzenie okresu naukowego (trymestru)
Prof. L. Gattner	Księgowość	2		<i>[Signature]</i>	<i>[Signature]</i> 07.78	
"	Ćwiczenia z księgowości					
Prof. S. Larddecki	Antymetyka handlowa	2				
"	Ćwiczenia z antym. handl.					
Prof. Wieluński	Język rosyjski	3		<i>[Signature]</i>	<i>[Signature]</i>	
					Wypisano dnia 12.05.78 Dokumento. Usług	

UMOWA

zawarta w dniu 10 października 1968r. 19..... r.

między ob. Kuper Rudolmem dyrektorem Technikum Samochodowego
w Toruniu działającym w imieniu

w a ob. Jusewicz Zofią w sprawie stosunku służbowego.

1. Obywatel ka Jusewicz Zofia w dalszej treści umowy

niniejszej zwany pracownikiem, przyjmuje na siebie od dnia 10 października 1968 r.

obowiązki księgowej w charakterze pracownika kontraktowego. W okresie pierwszych trzech miesięcy licząc od dnia objęcia służby, uważa się umowę niniejszą za zawartą na okres próbny, po upływie trzech miesięcy za zawartą na czas nieokreślony.

2. Pracownik będzie otrzymywał ze Skarbu Państwa (wypełnić zależnie od ustalenia warunków płacy np.:

1) miesięczne wynagrodzenie równe (.....) grupie uposażenia zasadniczego funkcjonariuszów państwowych wraz z przynależnymi tej grupie wszelkimi dodatkami. Wszelkie zmiany uposażenia funkcjonariuszów stosują się bez potrzeby zmiany umowy do wynagrodzenia, określonego wyżej,

albo 2) wynagrodzenie ryczałtowe w wysokości zł 1.600,- + 20 % premii uznaniowej miesięcznie, płatne (z góry, z dołu lub co dwa tygodnie). W razie zmiany uposażenia funkcjonariuszów państwowych, wynagrodzenie wyżej określone będzie w takim samym terminie, jak uposażenie funkcjonariuszów państwowych, podwyższone lub obniżone w odpowiednim stosunku procentowym, bez potrzeby zmiany umowy.

W razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na nowe miejsce służbowe będą pracownikowi przysługiwały należności wg norm obowiązujących dla funkcjonariuszów państwowych w grupie uposażenia.

3. W razie niemożności pełnienia przez pracownika obowiązków wskutek choroby lub nieszczęśliwego wypadku, jeżeli nie zostały one wywołane rozmyślnie, wskutek powołania do pełnienia obowiązków obywatelskich, nałożonych przepisami prawa publicznego, albo też wskutek wykluczenia od zajęć przez władze sanitarne, dla zapobieżenia rozwleczeniu choroby zaraźliwej, pracownik zachowuje przez okres 3-ch miesięcy prawo do wynagrodzenia, zmniejszonego o kwoty, otrzymane z tytułu ubezpieczenia prawno-publicznego w razie choroby lub nieszczęśliwego wypadku, względnie ze Skarbu Państwa w razie powołania do pełnienia wyżej wymienionych obowiązków, albo też wykluczenia od zajęć przez władze sanitarne.

W razie powołania do ćwiczeń wojskowych rezerwy będzie pracownik otrzymywał wynagrodzenie określone w p. 2 niniejszej umowy bez potrąceń. We wszystkich wymienionych wyżej wypadkach niemożności pełnienia obowiązków służbowych, prawo do wynagrodzenia gaśnie przed upływem 3-ch miesięcy, jeżeli w ciągu tych 3-ch miesięcy umowa niniejsza ulegnie rozwiązaniu wskutek wypowiedzenia, dokonanego przed zajściem powyższych wypadków

W razie powołania na przeszkolenie wojskowe, jak również jako żołnierz rezerwy lub pospolitego ruszenia do czynnej służby wojskowej ze względu na bezpieczeństwo Państwa, będzie pracownik korzystał w zakresie wynagrodzenia z uprawnień przewidzianych w Kodeksie Zobowiązań oraz innych aktach ustawodawczych (art. 3 Dekretu Prezydenta Rzeczp. z dnia 30 sierpnia 1939 r. o zmianie Kodeksu Zobowiązań oraz przepisów wprowadzających Kodeks Zobowiązań (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 538).

4. Pracownikowi będzie służyło prawo do urlopu dla wypoczynku w wymiarze i na zasadach określonych w art. 36 i 37 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej w brzmieniu obwieszczenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 8 stycznia 1949 r. (Dz. U. R. P. Nr 11 poz. 72).

5. Pracownik przyjmuje na siebie obowiązki, określone w art. 21 — 27, art. 28 ust. 1 i 2, art. 29 art. 31 oraz art. 32 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr 11/1949 r. poz. 72), a ponadto zobowiązuje się stosować ściśle do instrukcji i zarządzeń, normujących porządek pełnienia służby wewnętrznej i zewnętrznej.

6. W razie uchybienia warunkom umowy, a w szczególności obowiązkom służbowym mogą być na pracownika nałożone kary pieniężne do wysokości 10% wynagrodzenia, niezależnie od możliwości zastosowania innych rygorów. Kary pieniężne potrącane będą przy wypłacie wynagrodzenia, z zastrzeżeniem, że potrącenie nie może przekraczać 10% wynagrodzenia przypadającego do wypłaty po dokonaniu innych, ustawowo dozwolonych potrąceń.

6. Rozwiązanie stosunku służbowego następuje:

a) w okresie próbnym, tj. w pierwszych trzech miesiącach służby, po uprzednim dwutygodniowym wypowiedzeniu, które powinno nastąpić na piśmie i być doręczone najpóźniej pierwszego lub szesnastego dnia miesiąca kalendarzowego;

b) po zakończeniu okresu próbnego, po upływie trzech miesięcy, od wypowiedzenia umowy przez pracodawcę lub pracownika. Trzymiesięczny okres wypowiedzenia winien pokrywać się z miesiącami kalendarzowymi, wypowiedzenie zaś winno nastąpić na piśmie i być doręczone najpóźniej w ostatnim dniu miesiąca kalendarzowego, poprzedzającego okres wypowiedzenia;

c) rozwiązanie stosunku służbowego w związku z powołaniem do służby wojskowej będzie normowane zgodnie z art. 134 ustawy z dnia 10 kwietnia 1938 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. R. P. Nr 25 poz. 220);

d) w razie zamianowania pracownika funkcjonariuszem państwowym, albo też dopuszczenia do państwowej służby przygotowawczej w charakterze praktykanta, po myśli art. 12 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr 11/1949 poz. 72), z chwilą doręczenia pisma nominacyjnego, względnie zawiadomienia o przyjęciu do służby przygotowawczej.

Po upływie trzech miesięcy niepełnienia obowiązków z powodu choroby lub nieszczęśliwego wypadku może pracodawca uznać umowę za rozwiązana. Poza tym może nastąpić rozwiązanie umowy niniejszej w innych wypadkach i na zasadach, przewidzianych w art. 25, 28, 29, 31 — 33, 36 — 42, Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o umowie o pracę pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr 35 poz. 323).

Wypowiedzenie umowy przez pracodawcę nie może nastąpić podczas urlopu, choroby albo wykluczenia pracownika od zajęć przez władzę sanitarną o ile choroba lub wykluczenie od zajęć nie trwa dłużej niż trzy miesiące.

W razie powołania do służby wojskowej na skutek mobilizacji lub częściowego uzupełnienia wojska do stopy wojennej umowa z tego powodu nie może być rozwiązana.

7. W razie rozwiązania stosunku służbowego obowiązany będzie pracownik zwrócić otrzymane zaliczki i uregulować zaciągnięte względem pracodawcy zobowiązania pieniężne i służbowe.

8. Dla wszystkich sporów wynikłych ewentualnie z niniejszej umowy będą w pierwszej instancji wyłączanie kompetentne sądy przedmiotowo właściwe.

Lepia Musiericz
.....
(podpis pracownika)

M. M. M.
.....
(podpis i stanowisko zawierającego umowę)

39/4/90 6

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI
PROKURATOR GENERALNY

Nr DSU RN 183/89

Warszawa, 1990-10-22

*Donnyj Pau Stankiewicz
10 Sp. Towar*

SĄD NAJWYŻSZY
IZBA KARNA
Warszawa

REWIZJA NADZWYCZAJNA

od wyroku Wojskowego Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 22.VI. 1946 r., R 176/46 i częściowo zmieniającego ten wyrok postanowienia Najwyższego Sądu Wojskowego w Warszawie z dnia 6.IX.1946 r., R 2414/46 oraz od prawomocnego wyroku Wojskowego Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 18.II.1947 r., R 617/46 w sprawie przeciwko Sylwanowi Stankiewiczowi, Janowi Strumpfowi, Kazimierzowi Kozianowskiemu, Adamowi Wojtczakowi, Zbigniewowi Wojtczakowi, Zofiii Billewicz, Mięczysławowi Bagińskiemu, Piotrowi Jaźwieckiemu, Janowi Daszkiewiczowi, Stefanowi Wardenśkiemu, Ignacemu Joachimiakowi, Stanisławowi Kosiorowi, Solesławowi Rumińskiemu, Józefowi Gadomskiemu, Ludwikowi Polniaszkowi, Tadeuszowi Zalewskiemu i Zbigniewowi Stankiewiczowi oskarżonym o przestępstwa z art. 1 dekretu PKWN z dnia 30.X.1944 r. o ochronie Państwa /Dz.U. Nr 10 poz.50/, art. 11 w/w dekretu oraz z art. 95 i 159 § 1 i 2 KKWP.

Na podstawie art. 462-464 i 468 kpk

z a s k a r ż a m

powyższe orzeczenia w całości na korzyść wszystkich oskarżonych

Powołując się na przepisy art. 376 § 1 i 2, 387 pkt 1 i 386 § 2 kpk

z a r z u c a m

1. obrazę art. 1 i 11 dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 30.X.1944 r. o ochronie Państwa /Dz. U. Nr 10 poz.50/ przez niesłuszne przyjęcie, że wyżej wskazani oskarżeni dopuścili się przestępstwa założenia lub uczestniczenia w związku mającym na celu obalenie demokratycznego ustroju Państwa Polskiego bądź udzielania do tego pomocy albo zaniechania zawiadomienia o tym organów powołanych do ścigania, podczas gdy w rzeczywistości faktyczna działalność oskarżonych polegała wyłącznie na ustnym i pisemnym prezentowaniu i kolportowaniu swoich ocen krytycznych w stosunku do ówczesnego ustroju i władz politycznych w kraju oraz jego sojuszków z innymi państwami a takie działanie nie podlegało obowiązkowi doniesienia o nim władzy

2. obrazę art. 7 KKWP przez niesłuszne uznanie że czyn Zbigniewa Stankiewicza zakwalifikowany jako przestępstwo z art. 159 KKWP zawiera w sobie znaczne społeczne niebezpieczeństwo i wynikła z niego znaczna szkoda, podczas gdy udzielenie informacji o stosunkach panujących w Urzędzie Bezpieczeństwa w Aleksandrowie Kujawskim bez jakichkolwiek tego negatywnych skutków przy jednoczesnym braku u oskarżonego złej woli co do sposobu wykorzystania tej informacji powinny skutkować przyjęciem, iż czyn ten stanowi przypadek mniejszej wagi, o którym mowa w tym przepisie

i w n o s z ę

o zmianę zaskarżonych orzeczeń przez

1/ upiewnnienie Sylwana Stankiewicza, Jana Strumpfa, Kazimierza Kozianowskiego, Adama Wojtczaka, Zbigniewa Wojtczaka, Zofii Billewicz, Mieczysława Bagińskiego, Jana Daszkiewicz, Stefana Wardęńskiego, Stanisława Kosióra, Tadeusza Zalewskiego i Zbigniewa Stankiewicza od zarzuconych im przestępstw z art. 1 dekretu PKWN z dnia 30.X.1944 r. o ochronie Państwa /Dz.U. Nr 10 poz.50/, a Piotra Jaźwieckiego, Ignacego Joachimiaka, Bolesława Rumińskiego, Józefa Gadomskiego i Ludwika Polniaszka od zarzuconych im przestępstw z art. 11 w/w dekretu PKWN z dnia 30.X.1944 r.

2/ o uchylenie wyroku Wojskowego Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 18.II.1947 r., R 617/46 w części dotyczącej przestępstwa z art. 159 § 1 i 2 KKWP i umorzenie postępowania karnego przeciwko Zbigniewowi Stankiewiczowi o ten czyn na podstawie art. 11 pkt 2 kpk w zw. z art. 26 § 1 kk i art. 2 § 1 kk.

U z a s a d n i e

I. Wojskowy Sąd Rejonowy w Bydgoszczy wyrokiem z dnia 22.VI. 1946 r., R 175/46 uznał oskarżonych

- 1/ Sylwana Stankiewicza
- 2/ Jana Strumpfa
- 3/ Kazimierza Kozianowskiego
- 4/ Adama Wojtczaka
- 5/ Zbigniewa Wojtczaka
- 6/ Mieczysława Bagińskiego
- 7/ Jana Daszkiewicz
- 8/ Stefana Wardęńskiego
- 9/ Ignacego Joachimiaka
- 10/ Stanisława Kosióra

- 11/ Ludwika Polniaszka
12/ Tadeusza Zalewskiego
13/ Zofię Billewicz
14/ Bolesława Rumińskiego
15/ Zbigniewa Stankiewicza

za winnych przestępstwa z art. 1 dekretu PKWN z dnia 30.X.1944 r /Dz.U. Nr 10 poz.50/ polegającego na tym, że po oswobodzeniu Torunia i Aleksandrowa Kujawskiego tj. od kwietnia i maja 1945 r. aż do chwili ich zatrzymania brali udział w nielegalnej organizacji AK tj. w związku mającym na celu obalenie demokratycznego ustroju Państwa Polskiego, gdyż S. Stankiewicz pełnił funkcję komendanta garnizonu AK Toruń i zajmował się wydawaniem drukowanej na powielaczu nielegalnej gazetki "Głos Prawdy" oraz kolportowaniem jej między członkami AK tego garnizonu a nadto dostarczał ją do Lipna i Aleksandrowa Kujawskiego, przy czym gazetka ta zawierała artykuły antypaństwowe i występujące przeciwko sojuszowi Polski z ZSRR oraz sporządził w dniu 19.X. 1945 r. listy awansowe dla podległych mu członków;

J. Strumpf ponownie nawiązał kontakt ze swoimi przełożonymi z AK otrzymując od nich w czerwcu i wrześniu egzemplarze nielegalnej gazetki "Głos Prawdy";

K. Kozianowski ponownie nawiązał kontakt ze swymi przełożonymi z AK i otrzymał od S. Stankiewicza w czerwcu lub lipcu 1945 r. w sumie pięć egzemplarzy nielegalnej gazetki "Głos Prawdy", z których dwa wręczył swoim podkomendnym Daszkiewiczowi i Żebrowskiemu a następnie polecił mu sporządzenie list awansowych członków, które wręczył z kolei Stankiewiczowi;

A Wojtczak przyjął w lipcu 1945 r. na przechowanie powielacz i zezwolił na drukowanie na nim nielegalnej bibuły;

Z. Wojtczak w sierpniu 1945 r. brał udział w powielaniu 4 nakładów "Głosu Prawdy" i przetrzymywał w domu swoich rodziców powielacz;

M. Bagiński objął stanowisko redaktora nielegalnej gazetki "Głos Prawdy", redagując łącznie pięć jej numerów, z których

cztery zostały rozkolportowane zaś ostatni numer zredagowany został we wrześniu 1945 r. a wszystkie zawierały artykuły antypaństwowe i nawołujące do zerwania sojuszu ze Związkiem Radzieckim;

J. Daszkiewicz w lipcu lub sierpniu 1945 r. otrzymał od swojego przełożonego Kozianowskiego dwa egzemplarze nielegalnej gazetki "Głos Prawdy" oraz na jego polecenie sporządził i dostarczył mu we wrześniu lub październiku 1945 r. listy personalno-awansowe podległych mu członków;

S. Wardeński "ponownie przystąpił do organizacji AK przez uściśnięcie dłoni Stankiewicza podkreślając fakt, że obowiązuje go przysięga złożona na wierność AK z czasów okupacji", pełnił funkcję blokowego na przedmieściu Jakubskim w Toruniu oraz otrzymał w sierpniu lub wrześniu 1945 r. nielegalną gazetkę "Głos Prawdy";

J. Joachimiak otrzymał w czerwcu dwa egzemplarze "Głosu Prawdy", które podał innym i sporządził na polecenie listę podległych mu członków AK;

S. Kosior we wrześniu 1945 r. otrzymał i brał udział w powielaniu gazetki "Głos Prawdy" a nadto przechowywał 7 matryc zawierających treść nakładu "Głosu Prawdy";

Z. Polniaczek podkreślił swoją przynależność do AK w rozmowie z jej członkiem Dowelskim, któremu podał rękę i oświadczył, że nadal należy do AK i mimo, że pełnił jednocześnie funkcję zastępcy komendanta MO w Toruniu nie ujawnił przełożonej władzy o istnieniu na terenie Torunia nielegalnej organizacji AK;

T. Zalewski nie zerwał łączności z AK pełniąc w niej nadal funkcję komendanta na miasto Aleksandrów Kujawski i polecając podwładnym sporządzenie wywiadu co do nastrojów społecznych, stanów osobowych UB i MO i stanu ich broni oraz sporządzając na jej podstawie raport 6.VIII.1945 r. który przekazał swoim władzom, a nadto otrzymał i przekazał dalej 3 egzemplarzy nielegalnej gazetki oraz otrzymał 1.000 zł na przejazdy służbowe;

Z. Billewicz złożyła potwierdzenie przysięgi na wierność AK nieustalonej kobiecie a następnie od sierpnia do października

przepisywała matryce do nielegalnej gazetki "Głos Prawdy"
B. Rumiński od lipca do października 1945 r. udzielił pomocy
nielegalnej organizacji AK tj. związkowi mającemu na celu oba-
lenie demokratycznego ustroju Państwa Polskiego w ten sposób,
że jako milicjant mając wiarygodne wiadomości o istnieniu nie-
legalnej organizacji AK nie doniósł o tym władzy;
i Z. Stankiewicz od 20 października do 1 listopada 1945 r.
udzielił pomocy nielegalnej organizacji AK tj. związkowi ma-
jącemu na celu obalenie demokratycznego ustroju Państwa Pol-
skiego w ten sposób, że jako funkcjonariusz PUBP w Aleksandro-
wie Kujawskim mając wiarygodne wiadomości o istnieniu nielegal-
nej organizacji AK nie doniósł o tym władzy

- przy czym wszyscy zostali zatrzymani w październiku
i listopadzie 1945 r., co przerwało ich działalność przestęp-
czą

i za to skazał m. in. na kary więzienia:

S. Stankiewicza i T. Zalewskiego na 10 lat,
M. Bacińskiego na 7 lat,
J. Joachimiaka i S. Kosiora na 6 lat,
Z. Wojtczaka na 5 lat,
J. Strumpfa i K. Kozianowskiego na 4 lata,
A. Wojtczaka, J. Daszkiewicza, S. Wardeńskiego i L. Polmaszka
na 3 lata,
Z. Billewicz, B. Rumińskiego i Z. Stankiewicza na 2 lata.

Wyrokiem tym Wojskowy Sąd Rejonowy w Bydgoszczy uznał
także Zbigniewa Stankiewicza za winnego przestępstwa z art.
159 § 1 i 2 KKWP polegającego na tym, że w maju 1945 r. jako
funkcjonariusz PUBP w Aleksandrowie Kujawskim, a więc jako
żołnierz, rozpowszechnił wiadomości stanowiące tajemnicę wojsko-
wą dopuszczając się tego w czasie wojny i z przestępstwa tego
wynikła znaczna szkoda

- i za to skazał go na karę m. in. 5 lat więzienia,
przy czym orzekł jednocześnie w stosunku do tego oskarżonego
łączną karę 5 lat więzienia.

Powyższym wyrokiem Wojskowy Sąd Rejonowy w Bydgoszczy uznał nadto oskarżonych
16/ Piotra Jaźwieckiego
17/ Józefa Gadomskiego
za winnych przestępstwa z art. 11 dekretu PKWN z dnia 30.X.1944 r. /Dz.U. Nr 10 poz.50/ polegającego na tym, że w lutym i maju 1945 r. mając wiarygodną wiadomość o istnieniu nielegalnej organizacji AK tj. związku mającego na celu obalenie demokratycznego ustroju Państwa Polskiego nie doniósł o tym w porę władzy i w następstwie tego na podstawie art. 3 § 1 dekretu o amnestii z dnia 2.VIII.1945 r. "puścił w niepamięć" popełnione przez nich przestępstwa /k.618-627/.

W wyniku wniesionych od powyższego wyroku rewizji Najwyższy Sąd Wojskowy w Warszawie postanowieniem z dnia 6.IX.1946 r., R 2414/46 zmienił wyrok Wojskowego Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 25.VI.1946 r., R 175/46 przez p_oprawienie błędnej kwalifikacji czynów w stosunku do Ignacego Joachimiaka, Bolesława Rumińskiego i Ludwika Polniaszka z art. 1 na art. 11 dekretu o ochronie Państwa z dnia 30.X.1944 r. /Dz.U. Nr 10 poz. 50/, a w odniesieniu do Zbigniewa Stankiewicza wyrok uchylił i sprawę przekazał do ponownego rozpoznania Wojskowemu Sądowi Rejonowemu w Bydgoszczy /k.627/.

W związku z tym po ponownym rozpoznaniu sprawy w powyższym zakresie Wojskowy Sąd Rejonowy w Bydgoszczy prawomocnym wyrokiem z dnia 18.II.1947 r., R 617/46 uznał Zbigniewa Stankiewicza za winnego

1. przestępstwa z art. 159 § 1 i 2 KK:WP /j/w/ i za to skazał go na karę 5 lat więzienia, którą darował na zasadzie art. 5 § 1 pkt 1 lit. a dekretu o amnestii z dnia 2.VIII.1945 r. /Dz.U. Nr 23 poz.172/
2. przestępstwa z art. 11 dekretu o ochronie Państwa z dnia 30.X.1944 r. /Dz.U.Nr 10 poz.50 /j/w/ i za to skazał go m. in. na karę 6 lat więzienia /k.793/.

Wymienione wyżej orzeczenia są niesłuszne, zapadły bowiem w następstwie obrazy powołanych w zarzucie niniejszej rewizji nadzwyczajnej przepisów prawa karnego materialnego.

1. Jeśli chodzi o przypisane oskarżonym przestępstwa z art. 1 i 11 dekretu PKWN z dnia 30.X.1944 r. o ochronie Państwa /Dz.U. Nr 10 poz. 50/ to podnieść należy, że Wojskowy Sąd Rejonowy w Bydgoszczy nie wykazał, ani żaden zebrany w aktach sprawy dowód na to nie wskazuje, aby oskarżeni wyczerpali swoim działaniem znamiona przestępstw opisanych w tych przepisach.

Art. 1 cytowanego dekretu wymaga bowiem aby sprawca założył lub co najmniej brał udział w związku mającym na celu obalenie demokratycznego ustroju Państwa Polskiego lub związkowi o takich celach udzielał pomocy. Zawarte w powyższym przepisie wymogi ustawowe nie zostały spełnione przez oskarżonych, którzy uważając się za członków Armii Krajowej faktycznie nie realizowali żadnych celów tej organizacji.

Z pisemnych motywów wyroku Wojskowego Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 22.VI.1946 r., R 175/46 zaaprobowanych w całości w tym zakresie przez Najwyższy Sąd Wojskowy w postanowieniu z dnia 6.IX.1946 r., R 2414/46 wynika, że oskarżeni Sylwan Stankiewicz, Jan Strumpf, Kazimierz Kozianowski, Adam Wojtczak, Zbigniew Wojtczak, Zofia Billewicz, Mieczysław Bagiński, Jan Daszkiewicz, Stefan Wardeński, Ignacy Joachimiak, Stanisław Kosior, Tadeusz Zalewski i Zbigniew Stankiewicz, zajmowali się po wyzwoleniu Torunia i Aleksandrowa Kujawskiego tj. od miesiąca kwietnia i maja 1945 r. do 1 listopada 1945 r. działalnością ideologiczno-wychowawczą polegającą na czytaniu i kolportowaniu artykułów, które zamieszczali w gazecie "Głos Prawdy". Gazetkę tę redagowali przechowując i używając matryc i powielacza. W gazecie "Głos Prawdy" zawarte były artykuły o treści krytycznej w stosunku do ustroju i polityki ówczesnych władz w kraju a w tym w stosunku do polityki zagranicznej tych władz, bazującej jedynie na sojuszu ze Związkiem Radzieckim. Poza takim działaniem oskarżeni ci sporządzali

i przekaz-ywali innym osobom " listy awansowe podległych im członków".

Tego rodzaju działalność w żadnym razie nie może być utożsamiana z przynależnością do związku mającego na celu obalenie demokratycznego ustroju Państwa Polskiego, o którym mowa we wspomnianym art. 1 dekretu z dnia 30.X.1944 r. o ochronie Państwa.

Opisane wyżej działanie oskarżonych bowiem miało charakter zbliżony do działania partii politycznej, pozbawionej jakichkolwiek cech organizacji wojskowej.

Brak jest więc podstaw do uznania, że tego rodzaju organizacja traktowana być może jako nielegalna w świetle art. 1 dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 24. VIII.1944 r. o rozwiązaniu tajnych organizacji wojskowych na terenach wyzwolonych /Dz.U. Nr 3 poz.12 z 1944 r./, bowiem organizacja, do której należeli oskarżeni takiego charakteru nie miała.

Biorąc pod uwagę ustalenia faktyczne Wojskowego Sądu Rejonowego obrazowane w pisemnych motywach jego wyroku z dnia 22.VI.1946 r., R 175/46 brak także dostatecznych podstaw do utożsamiania takiej Organizacji, nie mającej ani statutu, ani też żadnego programu działania a sprowadzającej się do kolportowania gazetki "Głos Prawdy" przez doraźnie spotykających się kolegów z byłej organizacji Armii Krajowej - z nielegalnym związkiem którego istnienie i działalność miały ^{stać} postać tajemnicą wobec władzy państwowej, co stanowiłoby przestępstwo przewidziane w art. 165 d. kk lub art. 36 dekretu o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy Państwa Polskiego z dnia 13.VI. 1946 r. /Dz.U. Nr 30 poz.192 z późn. zm./.

Wydaje się zresztą, że podstawą przypisania oskarżonym przez Wojskowy Sąd Rejonowy w Bydgoszczy przestępstwa z art. 1 dekretu z dnia 30.X.1944 r. o ochronie Państwa było wyrażenie

błędne stanowiska,

1/ że Armia Krajowa stanowiła "związek mający na celu obalenie demokratycznego ustroju Państwa Polskiego"

2/ że oskarżeni brali w niej udział.

Dostępne zaś źródła wiedzy historycznej o Armii Krajowej takiemu stanowisku stanowczo zaprzeczają. Do programu działania bowiem Armii Krajowej należało prowadzenie tzw. walki bieżącej z okupantem a w następnej kolejności przygotowanie powszechnego powstania w momencie klęski militarnej III Rzeszy na froncie wschodnim.

Program ten więc ukierunkowany był na działania realizowane przed reaktywowaniem państwowości polskiej.

Jeśli oskarżeni podjęli działania po wyzwoleniu Torunia i Aleksandrowa Kujawskiego, i to wyłącznie typu oświatowo-wychowawczego prezentując swoją krytyczną i - jak się potem okazało z punktu widzenia interesów Narodu Polskiego słuszną i patriotyczną postawę wobec ówczesnej władzy i jej polityki zagranicznej, to - nawet jeśli uznawali się za kontynuatorów AK, do której wcześniej należeli - nie realizowali oni żadnego programu, dla którego Armia Krajowa została stworzona mocą decyzji z dnia 14.II.1942 r. a rozwiązana zresztą dopiero w dniu 19.I.1945 r.

Należy wreszcie podkreślić, że organizowanie się oskarżonych dla wyrażania własnych poglądów w gazetce "Głos Prawdy" zdeterminowane było ówczesną faktyczną sytuacją polityczną, w której podejmowano wszystkie środki zmierzające do likwidacji jakiegokolwiek działalności opozycyjnej mimo braku podstaw do stosowania przepisów dotyczących nielegalnych związków czy organizacji do istniejących i działających partii politycznych niezależnie od charakteru ich politycznej działalności.

Powyższe okoliczności uzasadniają zarzut obrazy art. 1 dekretu o ochronie Państwa z dnia 30.X.1944 r. /Dz.U. nr 10 poz.50/ i wniosek o uniewinnienie oskarżonych od przypisanego im tym przepisem przestępstwa.

2. Skrgo - jak wyżej podniesiono - nie można mówić o popełnieniu przez wymienionych w pkt 1-szym oskarżonych przestępstwa z art. 1 w/w dekretu ani też żadnego innego przestępstwa - to także nie ma podstaw do uznania, że istniał po stronie oskarżonych Piotra Jaźwieckiego, Ignacego Joachimiaka, Bolesława Rumińskiego i Ludwika Polniaszka obowiązek zgłoszenia w porę o tym przestępstwie władzy, o czym mowa w art. 11 cytowanego dekretu, co powinno skutkować również uniewinnienie tych oskarżonych od przypisanego im tym przepisem przestępstwa.

3. W odniesieniu do Zbigniewa Stankiewicza wyrok Wojskowego Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 22.VI.1946 r., K 175/46 skazujący go za przestępstwa z art. 1 dekretu o ochronie Państwa oraz z art. 159 § 1 i 2 d. KKWP został wprawdzie uchylony, to jednak w następstwie ponownego rozpoznania przez w/w Sąd w innym składzie zapadł kolejny wyrok - o podobnej treści do poprzedniego - z dnia 18.II.1947 r., R 617/46. Wyrażony w tym wyroku pogląd Wojskowego Sądu Rejonowego w Bydgoszczy co do przestępstwa z art. 11 dekretu z 30.X.1944 r. o ochronie Państwa jest zbliżony do wcześniej wyrażonego w wyroku z dnia 22.VI.1946 r., R 175/46 opisu czynu zakwalifikowanego jako przestępstwa z art. 1 w/w dekretu i argumentacja rewizji nadzwyczajnej zaprezentowana w pkt 1/ niniejszej rewizji nadzwyczajnej odnosi się także do czynu Zbigniewa Stankiewicza zakwalifikowanego niesłusznie jako przestępstwo z art. najpierw 1 a później 11 w/w dekretu.

Ponadto w wyroku z dnia 18.II 1947 r., R 617/46 Wojskowy Sąd Rejonowy w Bydgoszczy przypisał temu oskarżonemu jeszcze przestępstwo z art. 159 § 1 i 2 d. KKWP uznając, że z czynu tego wynikała znaczna szkoda podczas gdy jednorazowe udzielenie informacji o stanie personalnym, broni oraz informatorach PUBP w Aleksandrowie Kujawskim, którego był funkcjonariuszem, z czego nie wynikała żadna szkoda, przy braku złej woli sprawcy co do sposobu wykorzystania tych informacji powinny były doprowadzić do zakwalifikowania tego czynu jako "przypadku mniej-

szej wagi", o którym mowa w art. 7 KKWP, a w następstwie do umorzenia postępowania karnego o ten czyn na podstawie art. 10 KWPK.

W chwili obecnej jednak trzeba uznać, że czyn ten zawierał w sobie znikomy stopień społecznego niebezpieczeństwa co winno skutkować uchYLENIE w tym zakresie wyroku Wojskowego Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 13.II.1947 r., R 617/46 i umorzenie postępowania w stosunku do Zbigniewa Stankiewicza o czyn z art. 159 § 1 i 2 d.kk na podstawie art. 11 pkt 2 w zw. z art. 26 § 1 kk i art. 2 § 1 kk.

III. Jak z powyższego wynika zarzuty i wnioski niniejszej rewizji nadzwyczajnej uznać należy za uzasadnione.

Załącz. 1/ akta R 175/46
Wojskowego Sądu Rejonowego
w Bydgoszczy - 5 tomów

2/ 34 odpisy rewizji nadzwyczajnej

4/2
[Signature]
[Stamp]

II. Materiały uzupełniające relacje: Billewicz
Zofia:

1. art. "Surowy wymiar kary dla
członków AK", Robotnik Pomorski,
z 24.06. 1946, kserokop. oryg. k. 1 s. 1
2. art. "Bohaterom wyklestym,
Nowości, 1.03.2012, oryg. k. 1 s. 2

Niech żyje
Rząd
Robotniczy
i Chłopski

—
NIECH ŻYJE
SOCJALIZM

ROBOTNIK

POMORSKI

Dziennik nasz
broni
interesów ludu
pomorskiego

—
INFORMUJE
SZYBKO
WSZYSTKICH
O WSZYSTKIM

Rok II.

Bydgoszcz-Toruń-Inowrocław-Włocławek, poniedziałek dnia 24 czerwca 1946 r.

Nr 166

Surowy wymiar kary na członków AK

Na seji wyjazdowej w Toruniu przed Wojskowym Sądem Rejonowym w Bydgoszczy toczył się przez 5 dni przy olbrzymim zainteresowaniu publiczności proces przeciwko 17 członkom nielegalnej organizacji wojskowej, która nie ujawniła się i do października 1945 r. wydawała na terenie Torunia i okolicy tajną gazetę antyrządową.

Przewód sądowy wykazał w pełni winę oskarżonych.

Sąd skazał na karę 10 lat więzienia b. komendanta garnizonu AK w Toruniu — Sylwana Stankiewicza oraz komendanta AK z Aleksandrowa Kujawskiego — Tadeusza Zalewskiego. Siedem lat więzienia otrzymał redaktor antyrządowej gazety „Głos Prawdy” — Mieczysław Bagiński. Na 6 lat więzienia zasądzono Zbigniewa Wojtczaka i Stanisława Kosiora, którzy drukowali i kolportowali nielegalną prasę, oraz Ignacego Joachimiaka — funkcjonariusza M. O. na 5 lat, zaś Zbigniewa Stankiewicza, byłego funkcjonariusza U. B. z Aleksandrowa Kujawskiego. Na 4 lata więzienia skazano Jana Strumpfa i Kazimierza Kozianowskiego — komendantów dzielnicowych AK, a na 3 lata Adama Wojtczaka, Ja-

na Daszkiewicza, Stefana Wardenińskiego i Ludwika Polniaszka. Stosunkowo łagodny wymiar kary zastosowano do jedynej oskarżonej — Zofii Billewicz, którą ze względu na młody wiek i stan zdrowia skazano na 2 lata więzienia. Sąd uniewinnił Piotra Jazwiewskiego i Józefa Gadomskiego. (r)

Na podstawie zebranych dowodów stwierdzono, że wykryta organizacja, której główna aktywność się na terenie powiatu Sierpcy, miała na celu walkę z obecnym rządem przez zbrojną działalność - dywersyjną. Zorganizowała napady na banki, kasy państwowe i urzędy rządowe, posterunki M.

Bohaterom wyklętym

Przechodniu, spójrz dziś w stronę tablicy zdobiącej ścianę sądu przy Piekarach w Toruniu

62

201032012
"Nowość"

Komunistyczna bezpieka uważała Toruń za miasto niespokojne. Między 1945 i 1956 rakiem powstało tu kilkudziesiąt grup konspiracyjnych. Wielu ich uczestnikom represje bezpieki zniszczyły życie.

W grudniu ubiegłego roku ujawniona została w Toruniu przez władze bezpieczeństwa zbrodnicza działalność konspiracyjna nielegalnej organizacji podzywającej się pod nazwę AK, której celem było obalenie istniejącego w Polsce demokratycznego ustroju, drogą przewrotu zbrojnego".

Tak zaczyna się relacja jednego z procesów żołnierzy wyklętych, opublikowana w 1947 roku na łamach "Ziemi Pomorskiej". Sądzeni w nim ludzie, poza wyrokami więzienia, odarci zostali przez oficjalną propagandę z honoru i czci. Nowa władza, tych, którzy się z nią nie zgadzali, po prostu wyklęła.

To była obrzydliwa walka. Władza starała się zohydzić pamięć działaczy podziemia, całkowicie ją wymazać. Pamiętajmy, że miejsce pochówku wielu ofiar stalinow-

skiego terroru do dziś pozostaje nieznanne - mówi profesor Mirosław Golon, historyk z UMK, a poza tym dyrektor gdańskiego oddziału Instytutu Pamięci Narodowej.

Proces, o którym 65 lat temu wspominała prasa był jedną z wielu rozpraw władzy ludowej z tymi,

których zdecydowała się ona zniszczyć. Dotyczył grupy konspiratorów związanych głównie z koleją. Sprawa opisana pod wielkim tytułem informującym o broni i amunicji należącej w kolejoowym semaforze, stała się pretekstem do zawieszenia działalności toruńskiego PSL.

Konspiratorzy otrzymali kilkulatnie wyroki, jednak dzięki amnestii opuścili więzienie stosunkowo szybko. Cóż z tego jednak, skoro piętnowani byli także poza więzieniami murami.

- Wśród sądzonych podczas tego procesu, był także mój dziadek, Stefan Lachowicz - mówi Marcin Czyżewski. - Po powrocie do Torunia na początku 1945 roku wrócił do pracy na kolei, kiedy Niemcy opuścili miasto, organizował razem z kolegą coś na wzór policji. Broni ukrytej w semaforze nie było wiele, jednak po wyroku droga na koleją była już przed działaniem zamknięta.

W powojennym Toruniu znalazła się praca dla sędziów i prokuratorów, którzy sprzedali dusze czerwoniemu diabłu. Znalazło się również zajęcie dla plutonu egzekucyjnego.

bo sporo spraw zakończyło się najwyższymi wyrokami.

Dziś pamięć tych ofiar, a szczególnie skazanych tu w czerwcu 1946 roku żołnierzy toruńskiego garnizonu Armii Krajowej, upamiętnia tablica umieszczona na ścianie gmachu sądu przy Piekarach. Dziś, w Narodowy Dzień „Żołnierzy Wyklętych”, będzie można składać tu kwiaty. Przy tablicy warstka honorowa będą pełnił żołnierze toruńskiego garnizonu, miejskie uroczystości w tym miejscu mają się odbyć o godzinie 15.

Święto upamiętniające żołnierzy antykomunistycznego podziemia obchodzone jest 1 marca, ponieważ właśnie tego dnia w 1951 roku wykonany został wyrok śmierci na kierownictwie IV Komendy Zrzeszenia „Wolność i Niezawisłość”.

Ilustracja jest kartką imiennową, jaką dla Zofii Bilewiczówny (później Jusewicz) wykonał w 1946 roku współwięzień z toruńskiego „Okragliaka”. Kobieta trafiła za kraty m.in. za to, że w 1945 roku odbijała na powielaczu egzemplarze podziemnego „Głosu Prawdy”. (ss)

Zofia Bilewiczówna na portrecie wykonanym w więzieniu będącym w zbiorach Archiwum i Muzeum Pomorskiego AK

Toruń pamięta o Wyklętych

W Toruniu, jak w całej Polsce, uczczono wczoraj Narodowy Dzień Pamięci „Żołnierzy Wyklętych”. Pod tablicą na murze Sądu Okręgowego przy ul. Piekary złożono kwiaty, a wartę objęli żołnierze toruńskiego garnizonu. W ten sposób oddano hołd żołnierzom antykomunistycznego podziemia, pomordowanym po II wojnie światowej. W sądzie w Toruniu, m.in. w czerwcu 1946 roku, zostało skazanych kilku żołnierzy Armii Krajowej. Dzień Żołnierzy Wyklętych jest obchodzony w Polsce od ubiegłego roku. (n)

FOT. GRZEGORZ ODKOWSKI

IV/1. Korespondencja - Billewicz Lofia

1. Pismo Fundacji z 2.10.2001 -
-dotk. prośby o uzupełnienie
relacji, napis kop.

k. 1 s. 1

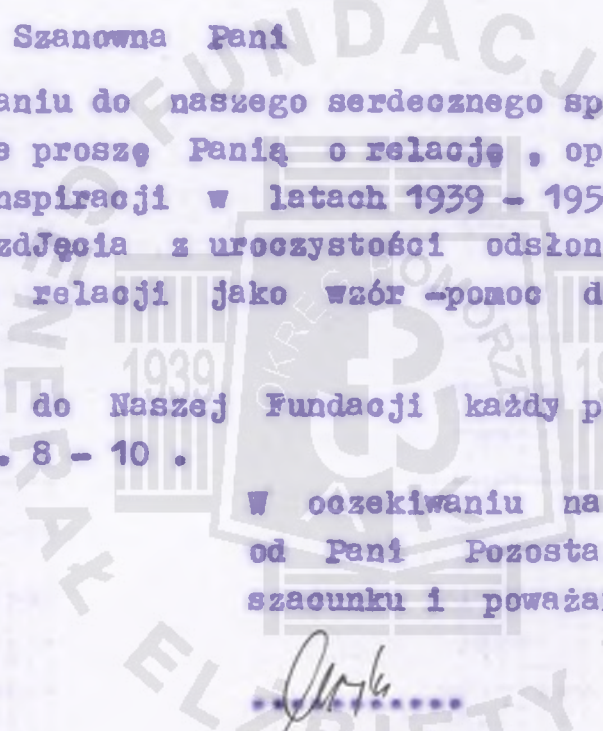

FUNDACJA
Archiwum Pomorskie Armii Krajowej
ul. W. Garbary 2, tel. 65-22-186
87-100 TORUŃ

Toruń dnia 2. X 2001 r.

3313 POM 2001
L. dz.....

Szanowna Pani
Zofia Jusewicz
ul. Rybaki 38
87-100 Toruń

Szanowna Pani
W nawiązaniu do naszego serdecznego spotkania dnia 27 IX 2001 bardzo uprzejmie proszę Panią o relację, opisującą walkę i działalność w konspiracji w latach 1939 - 1956 r.

Załączam zdjęcia z uroczystości odsłonięcia tablicy, oraz kserokopie relacji jako wzór - pomoc do napisania jej przez Panią.

Zapraszam do Naszej Fundacji każdy poniedziałek, wtorek i środa w godz. 8 - 10.

W oczekiwaniu na Panią i wiadomość od Pani pozostaję z wyrazami szacunku i poważania.

[Signature]
.....
Dokumentalista mgr Michał Ojczyk

*Dnia 27 IX 2001
na sesji prelektorskiej
- Sobi. relacji
- Sobi. o fundacji
- punkt w fotki
(pocztówki)
*[Signature]**

*Luty orygram 5 zolipi
z 27 IX 2001
Dz. Patryc - star Fundacji
Ksero - Lee Karolina
Zalenski. Tadeusz*

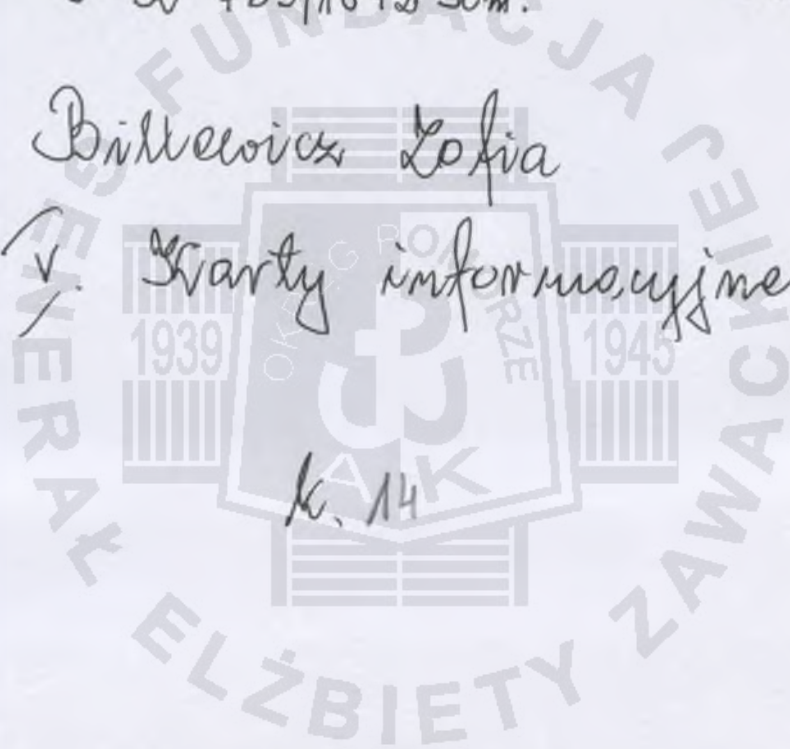
T: 92-763/1872 Som.

Torun

Billewicz Lofia

✓ Karty informacyjne

K. 14

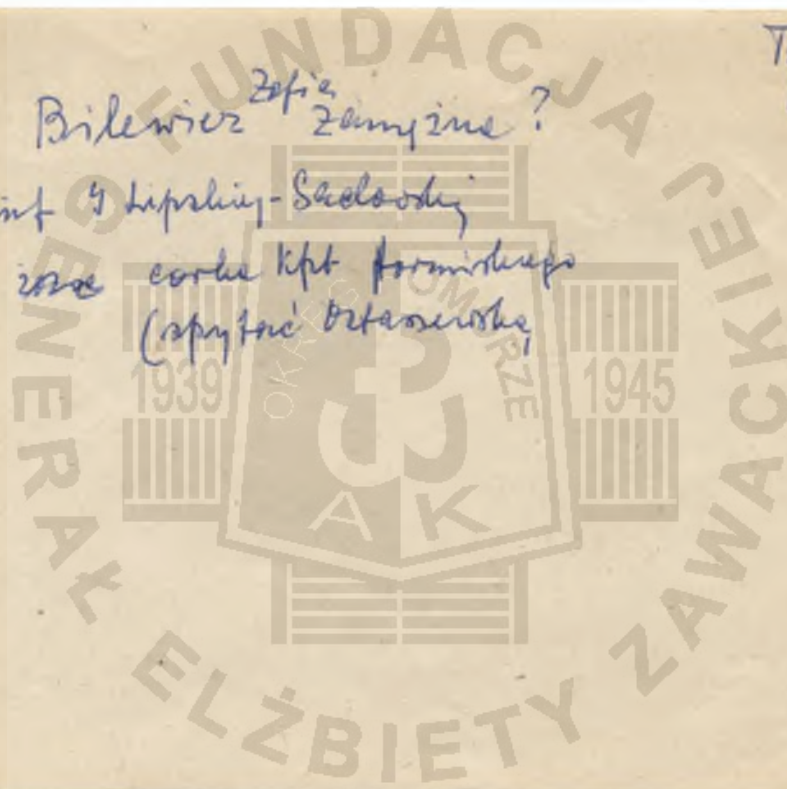

Bilewicz ^{Zofia} Zamysla?

Towin
PK 1

inf 4 lipcu - Szkoła

1939 ^{OK} ^{PRZE} 1945
cokolwiek formidacja
(sprytne bitewskie)

Bilewicz Zofia

Tomii
"Ak' 2

T.: Danin - Marcinkiewicz Beata

1SP-95

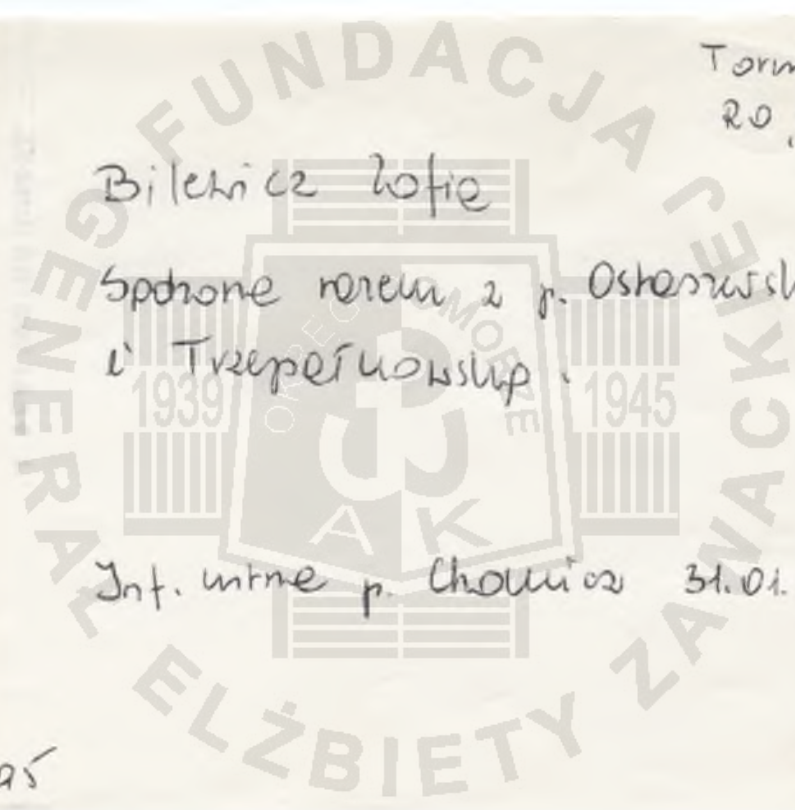
Tom
20 "AK" 3

Bileńicz Zofie

Spodziane rękawiczki p. Osterwalski
i Trzepełowski

Inf. wewnętrzne p. Chomiński 31.01.95r.

JMM-95

Tomi Debesedna
BIP

4

Bilewicz Zofia

wraz ze Staniewiczem, Adamem i Zbigniewem
Wojterakami, St. Kosiorsem i Zdr. Rappoldem
wydawca od Xr. 1944 "Głos Prawdy"

Działalność inform. PPP. Wwa 2003 s. 87

JN-K

5

Zofia Billewicz ~~z~~dm. Jusewicz

Dnia 27 IX 2001 razem z prof. Z. Wojtczakiem
odsłaniała tablicę na ul. Piekary 51
gmach Sądu Okręgowego w Toruniu.

Dm 2001

a Billewicz Zofia

Tomini
"AK" f

Uczestniczyła w wydawaniu
gazety "Głos Prawdy" - 4 nr ukazały
się latem 1945 - redagowane przez
stronkió "AK".

zob: T: 963/1676 Zbigniew Wojtuszc
z. u, pose Pom.

zob. VI 101

a

Tommi 7
AK

BILEWICZ Zofia

T.: Dumim - Marumkiewicz, Pora Pom., F/1/s. 2,46

7498

*Toruni 8
F K
przydz 22*

Bilewicz Zofia - w okupację mieszkała Toruń -
Rybaki. Była członkinią A K i nic więcej.
To z relacji Aleksandry Sokołowskiej (ustnej)
i Lipskiej Ireny (pisemnej). Obie na ulocie.
Nic więcej o niej nie wiedziały - tajemnice
okupacyjne.

Inf. I. Monsiorska z dnia 17.V.81 r.

Bilewicz Zofia

Garnizon
Toruń "AK" 9

zamieszkała w Toruniu, aresztowana
27.10.1945 r.

Oskarżona z art.1. dekretu PKWN:

złożyła potwierdzenie przysięgi na wierność AK;
od sierpnia do października przepisywała matryce
do nielegalnej gazetki "Głos Prawdy"

skazana przez Wojskowy Sąd Rejonowy w Bydgoszczy
na 2 lata więzienia.

Podstawa informacji: pismo w sprawie Rewizji
Nadzwyczajnej z dnia 22.10.1990 r.-

Archiwum Fundacji

L.Stan.

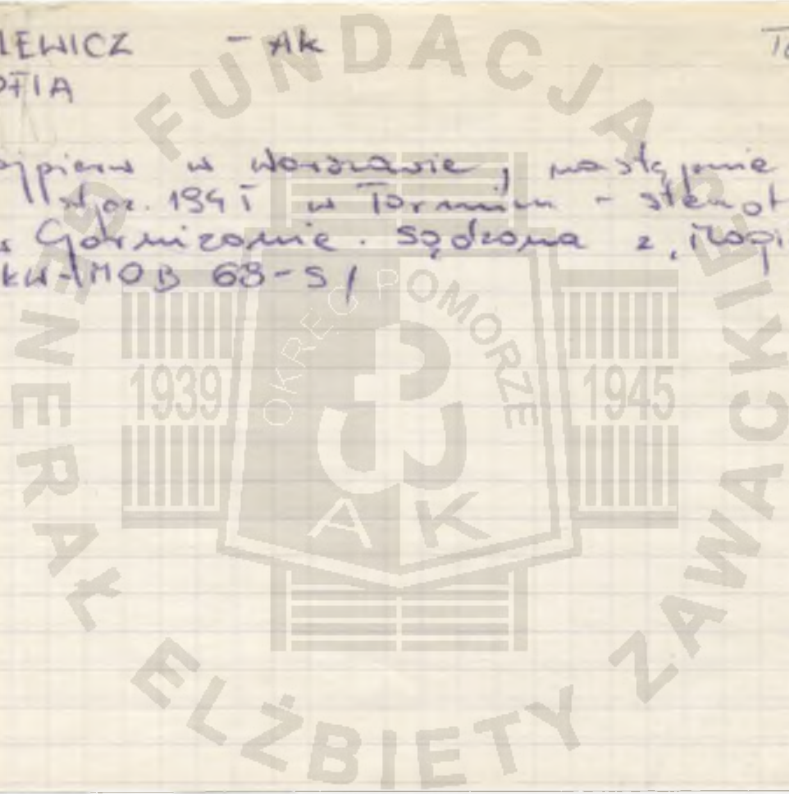
BILEWICZ
ZOFIA

- Ak

Toruń

10

Najpierw w Warszawie, następnie
w listop. 1941 w Toruniu - stenotypistka
w Górnicy. Sądowa z „Kopie”
/AKU-MOB 68-S/

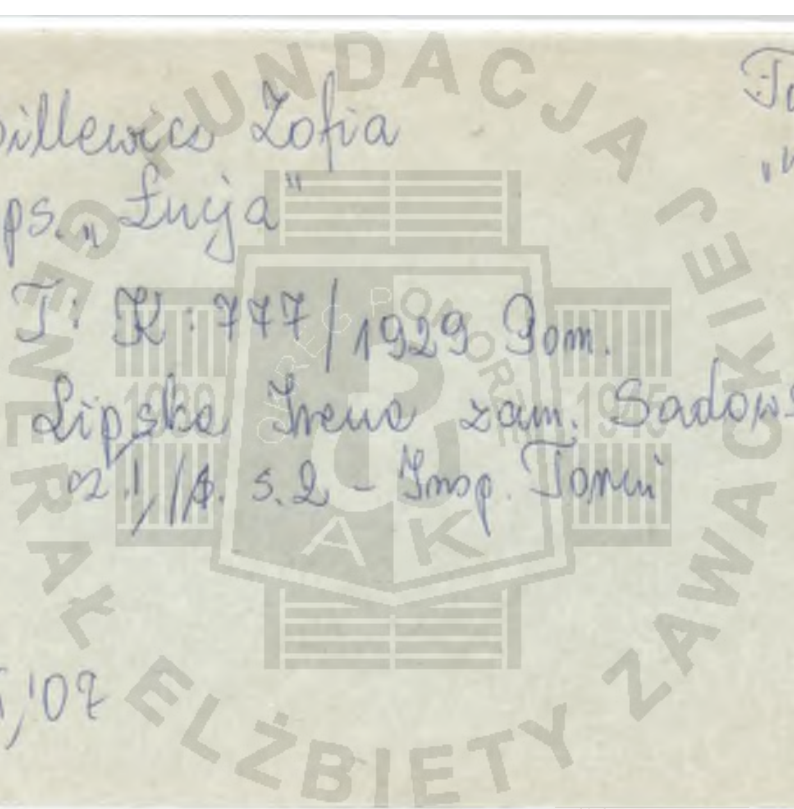
Billewicz Lofia
ps. "Lujia"

Tamni
"AK"

zob. T. R. 747 / 1929 Gom.

Lipska Inow. sam. Sadowska
02.1/18. S. L. - Imp. Tamni

W. 1/09

Bilewicza Zofia

Tomni
AK 11

W czasie okupacji mieszkała w
Tomni przy ul. Rybali (imf. Ireney
Lipskiej i Aleksandry Sokolowskiej)

zob. T: K: 525/525 Pom. Wojciechow-
ska Zdzisława s. 1, 1 s. 4 (Tomni)

AK, 1, 10

Billewicz Zofia
z am. Juszczyk

Toruń 12

Zmarła 15.07.2012 w Toruniu;
spoczywa na cment. przy ul.
Gawczyńskiego w Toruniu
= inf. męsa

Wł. VII/12

Billewicz Zofia

Tomini¹³

ucz. Gimn. i Lic. im. Białowej
Jadwigi w Tominiu.

zob. Suchy Bogdan, Przedwojen-
ne królowianki, Nowości z 24. 03.
2012. T. II: 721/16.95 Pom. Przy-
byta Janina, 2, III/1 Tomini

24. IX '12

Billewicz Zofia

Tomii 14

ps. "Zuzja"

"AK"

zob. nekrologi Lipskiej Izby & am.
Sądowskiej, gdzie Zofia B. wystę-
puje jako Bielewicówna (?)

zob. T.K.: 777/1929 Dom. Lipska Izba
Izby, 2. 1/1 s. 2 (Bydł.)

W X '13

Billewica Zofia

